

derved behøver at opholde sig. Jeg vilde blot bemærke dette, fordi jeg meente, at den ærede Drdsfører havde misforstaaet mig.

Udler: Naar, som jeg har omtalt, Doversømmelser paa Bestyrelsen af Sjælland anrette Skade, da er denne Skade meget betydelig. Ogsaa Beiene blive derved ødelagte. Det er almindeligt bekendt, at saadanne Tilfælde kunne indtræffe og anrette Ødelæggelse, og Jordernes Værdi falder derved undertiden til det Halve. Da det altsaa gaaer ud paa, at Fordeiendomens Værdi falder, saa mener jeg, at det nok kunde henføre herunder, og jeg skal derfor tage mig den Frihed at indgive et Amendement.

Judenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig at tilføie ganske faa Ord. Jeg troer, at naar en Tiendetager eller Tiendeeler mister sin Sikkerhed derved, at et Stykke Jord afgives til Landevei, saa ligger det deri, at Jorden afgives, men staaer ikke i Forbindelse med det Spørgsmaal, om der gives Afkrøning i Matriculen eller ikke. Men det er dette Spørgsmaal, nærværende Lov angaaer. Forholdet til Tiendeeleren bliver nu det samme, som efter den hidtil gjældende Lovgivning. Det forekommer mig derfor ikke at egne sig til Afgjørelse her. Det er mig ligeledes heller ikke klart, hvorledes den Sag, som nu gjentagne Gange er omhandlet, skulde kunne bringes i saa noie Forbindelse med den nærværende Lov, at det vil kunne være muligt for Lovgivningen dermed at befatte sig under denne Sag, og jeg skal derfor ikke videre høre mig derom. Kun med Hensyn til det saameget omdebatterede Punkt om Betalingen til Landinspecteuren, skal jeg tillade mig at bemærke, at, naar der er foreskrevet en vis Betaling, vil det dog altid staae til vedkommende Amtsraad, naar det kan faae en Landinspecteur for billigere Betaling, da at

accordere med ham om at udføre Forretningen for denne billigere Godtgjørelse, og det bliver vedkommende Retsbetjents Sag at afgjøre, hvorvidt det er fornødent, at han møder i Retten under Afhjemlingen eller ikke. Med Hensyn til Antallet af de Mænd, som der er at vælge imellem til denne Art af Forretninger, da er det kun meget lidet; der ere for Dieblisket kun tolv Landinspecteurer i hele Danmark foruden Stiftslandinspecteurerne, hvis Antal er 5, og jeg tvivler derfor paa, at noget Betydeligt vil vindes ved at fastsætte en lavere Betaling til Landinspecteurerne, naar Vedkommende forlange dem til at udføre Forretninger.

S. Pedersen: Hvad den ærede Minister har anført, især med Hensyn til Betalingen til Landinspecteuren, deri maa jeg være enig med ham; thi det antager jeg ikke at være videre Bæsentligt. Men en anden Sag er det med det, at En skal afgive en Deel af sin Eiendom og dog ikke gives nogen Afgang i Hartkornet. Det kan jo være saa ubetydeligt, at det ikke er værd at tage Hensyn dertil, og det kan ogsaa være, at Jorden er af den Bessaffenhed, at et stort Stykke deraf kunde afgives, uden at forarsage noget betydeligt Tab; men en anden Sag er det, om det Tilfælde skulde indtræffe, at en Bet kom til at gaae over en anden Mands Lod, der havde boniteret Jord, og Beien berøvede ham en Tiendedeel af dette Stykke Jord, men Hartkornet dog skulde blive paa de ni Tiendedele, der bleve tilbage, og Geiren da skulde faae Betaling for dette Hartkorn, og en anden Mand efter ham igjen skulde komme til at eie denne Eiendom, uden maaskee at faae at vide, at dette Stykke Jord var gaaet fra uden Afgang i Hartkornet. Dette forekommer mig noget betænkeligt.